

Lovforslagets § 1 efter de foretagne Afstemninger, saalydende:

I Finantsaaret fra den 1ste April 1890 til den 31te Marts 1891 beregnes til Indtægt 55,336,095 Kr. 53 Ore, hidrørende fra de i §§ 2—10 nævnte Indtægtskilber.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til Sagens 3die Behandling indkaldtes til Mandag Middag Kl. 1

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til og Ændringer i Lov af 1ste April 1887 om Bestatningen af Brændevinsbrænding.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2178 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B Sp. 1137 ff.)

Udenfor Betænkningen var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragrafer, de stillede Ændringsforslag, samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under Et.

Ordføreren (Tauber): Det har viist sig vanstelig at bruge Loven af 1ste April 1887 om Bestatningen af Brændevin paa forskjellige smaa Brænderier, i hvilke den i Loven befalede Maaler ikke lader sig anbringe uden aldeles uforholdsmæssig Beføstning eller maaste ikke uden hele Bryggeriets Ombygning. Af den Grund har Regeringen foreslaaet indført visse Væmpelser til Bedste for saadanne smaa Brænderier, og det erkjender Udvalget ogsaa er billigt. Dog mener Udvalget ikke, at disse Væmpelser bør udstrækkes videre end strengt fornødent, saaledes at der hverken indføres flere Væmpelser end i hvert Tilfælde fornødent, ei heller at der indføres Væmpelser ved noget Brænderi, hvor det ikke er fornødent, og endelig at Væmpelserne aldeles afsjort indskrænktes til nu bestaaende Brænderier. Jeg tror, at Regeringen opfatter Sagen paa samme Maade, og derfor har Udvalgets Flertal ogsaa kunnet slutte sig til Lovforslaget med et Par Ændringer,

som i Birkeligheden ikke gaae ud paa nogen Forandring, men kun paa at tydeliggjøre den Tante, jeg her har fremsat. Den ene af disse Ændringer, nemlig Ændringen under Nr. 1, vil indskyde „nu bestaaende“ foran „Brænderier“ i § 1. Det kunde maaste siges, at det ligger i Meningen, og jeg tror ogsaa, at det har været Regeringens Mening, men man har betragtet det som tvivlsomt, om det ikke maaste efter Ordlyden kunde udstrækkes til andre end de nu bestaaende Brænderier, og derfor vil der i hvert Fald ikke være sket nogen Skade ved at indskyde disse Ord. Den anden Ændring gaar ud paa, at der i fjerde Linie af § 1 skal indsættes Ordene: „Naar denne ikke lader sig indrette“. I § 1 bestemmes nemlig, at der i saadanne smaa Brænderier enten maa tillades Anvendelsen af en Maaler, der kun angiver Mængden af den producerede Spiritus, (den saakaldte Prøvetager), eller Anbringelsen af en Beholder, der kan sættes under Toldlukke, og hvori al den producerede Spiritus opsamles. Det første af disse Midler er det hensigtsmæssigste, og derfor mener man, at det ubetinget bør anbringes, hvor det kan anbringes, medens det andet Surrogat kun bringes til Anvendelse, hvor det første Surrogat ikke lader sig anvende. Det er det, man herigjennem vil udtrykke. Jeg tror ogsaa, at det er Regeringens Mening at anvende Loven saaledes, men det staar der ikke. Efter Lovforslaget er Valget overladt til Toldbestyrrelsen, og det er derfor, vi have ment, at dette burde sættes ind. Disse 2 Ændringsforslag ere stillede af hele Udvalget, og det samme er Tilfældet med et tredje Forslag, som gaar ud paa, at i § 3 skal Ordet „Toldbestyrrelsens“ rettes til „Finantsministerens“. Det er et Spørgsmaal, der tidligere har været drøftet, saa jeg antager ikke, jeg behøver at komme nærmere ind derpaa, da det